

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 22/3151
Den 5. april 2022

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 723 (MOF alm. del) stillet 8. marts efter ønske fra Pia Kjærsgaard (DF).

Spørgsmål nr. 723

"Vil ministeren svare konkret på, som tydeligt spurgt om i MOF alm. del - spm. 583, om ministeren deler den konklusion, at det ikke vil være praktisk muligt at tilse de udsatte græssere på individ niveau, hvorfor man med lovforslag L 229, 2020/21, dermed anser de udsatte græssere med mindreværd end andre husdyr, da man senere vil opdage skader og mistriksel, fordi man ikke tilser dem dagligt, og samtidig svare på, hvorfor ministeren henviser til svarene på MOF alm. del – spm. 31, 38 og 39 til L 229, hvor svaret ikke fremgår, da det er udtalelser fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri?"

Svar

Jeg er ikke enig i den præmis, som spørgeren opstiller i MOF alm. del spørgsmål 583, og som nu gentages i spørgsmål 723 om at de dyr, der udsættes i naturnationalparker, anses som mindre værd end andre husdyr på grund af muligheden for at føre jævnligt tilsyn på bestandsniveau. Jeg vil understrege, hvad jeg tidligere har nævnt af flere omgange, at der ikke vil blive gået på kompromis med dyrevelfærden i de kommende naturnationalparker. Dyrene skal behandles forsvarligt, og tilsynet skal fortsat kunne sikre, at dyr, der er syge eller tilskadekomne, opdages tids nok til, at de aflives uden unødigt ophold, hvis det vil være uforsvarligt at lade dyret leve uden passende behandling eller pleje.

I mit svar på MOF alm. del spørgsmål 583 har jeg henvist til svar på MOF spørgsmål nr. 31, 38 og 39 til L 229. Der er i besvarelsen af disse tre spørgsmål til L 229 indhentet bidrag fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, da dyrevelfærdsreglerne og kontrollen hermed ligger under deres ressortområde. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har igen indhentet bidrag fra Fødevarestyrelsen til besvarelse af spørgsmålene. Når spørgeren stiller sig uforstående overfor, hvorfor jeg har henvist til disse tre besvarelser i min besvarelse af MOF alm. del spørgsmål 589, vil jeg fremhæve følgende konklusioner fra de tre besvarelser, som jeg anser som helt centrale i forhold til det stillede spørgsmål:

I svar på MOF spørgsmål nr. 31 til L 229 vurderes det med udgangspunkt i de forudsætninger, der ligger bag dispensationsmuligheden, at det enkelte dyr ikke vil blive stillet ringere dyrevelfærdsmæssigt (underforstået når der føres tilsyn på bestandsniveau fremfor på individniveau), forudsat at tilsynet bliver udført af kompetent personale med kendskab til de relevante dyrearters adfærd, huldscoring mv. I svar på MOF spørgsmål nr. 38 til L 229 konkluderes det, at tilsyn på bestandsniveau kan være fuldt forsvarligt med udgangspunkt i de betingelser og vilkår, der stilles i forbindelse med en dispensation. I svar på MOF spørgsmål nr. 39 til L 229 vurderes det blandt andet, at risikoen for, at et skadet dyr ikke findes ved det tilsyn, der vil ske med dyr i naturnationalparker, ikke vil være væsentlig anderledes end den risiko, der er for at overse skader hos andre dyr, der holdes ude i større flokke.

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum